

دولتی برای وحدت ملی؟

یادداشتی از مهدی معتمدی مهر
درباره مبانی نظری و سیاسی دولت وحدت ملی

گزارش ورزش ۱۶

انحلال، تعلیق و حذف

بازخوانی کارنامه دوران مدیریت ورزشی احمد دنیامالی
وزیر پیشنهادهای ورزش و جوانان

تصمیم سخت پزشکیان

گزارش تحلیلی - آماری فرزانه طهرانی
درباره اصلاح بودجه نهاد ریاست جمهوری

اجتناب اعراب از تنش

بررسی موضع دولت‌های عربی در قبال مواجهه اخیر ایران و اسرائیل

ارزیابی فعالان سیاسی از کناره‌گیری معاون راهبردی رئیس‌جمهور و پیامدهای آن برای دولت جدید

گزارش دولت ۲۰۳

انتظار ظریف

محمود صادقی

فعال سیاسی اصلاح طلب

کماکان حضور این سرمایه‌نمادین در کنار دکتر پزشکیان می‌تواند در مقوله اعتماد اجتماعی مؤثر باشد. به همین دلیل هم معتقدم کناره‌گیری ظریف بسیار نامطلوب بوده و آثاری منفی به دنبال دارد. از او در خواست می‌کنم که در تصمیم خود برای کناره‌گیری تجدیدنظر نکند. حضور او به هر عنوانی می‌تواند باعث هم‌افزایی و تقویت کار کارشناسی کابینه شود.

سرمقاله

جمعی بودن

کنش سیاسی

انتخابات اخیر نقاط عطف مهمی داشت. یکی از آنها کمپین انتخاباتی متمرکز و با هسته مرکزی کوچک آقای پزشکیان بود و یکی از عناصر اصلی آن دکتر جواد ظریف بود. مجموعه تبلیغات ستاد آقای پزشکیان یک دستاورد سیاسی در تاریخ فعالیت‌های انتخاباتی پس از انقلاب بود. این فرآیند پس از پیروزی نیز ادامه یافت. تشکیل شورای راهبری پزشکیان با ریاست آقای ظریف برای پیشنهاد وزیر و معاونان رئیس‌جمهور مصداق این تداوم بود. شوری که طی چهار هفته هر روز در یک یا چند جلسه گزارش کارگروه‌های کارشناسی را بررسی و نتیجه را به آقای پزشکیان ارائه کردند و بدون تردید نقش آقای ظریف به ادعای اعضای شورا نیز برجسته‌تر از گذشته بود. ولی مدتی از پایان کار این شورا نگذشته بود که یکشنبه‌شب از سوی آقای دکتر ظریف متنی منتشر شد که در آن پایان کار و همکاری خود در معاونیت محوله و معاونت راهبردی را اعلام کرده بودند. این متن واحد دو نکته مهم بود که هر دو مورد را باید موشکافی کرد. نکته اول: ایشان در متن منتشره به ضعف و ناتوانی در انجام وظیفه اشاره کرده و نوشته‌اند که: «البته از نتیجه کار خود رضایت ندارم و از این که نتوانستم به شکل شایسته‌ای نظر کارشناسی کمیته‌ها و حضور بانوان، جوانان و اقوام را آن گونه که وعده داده‌ایم به نتیجه برسانم، شرم‌منده‌ام». این در حالی است که مطابق نظر مکرر ایشان: «بارها گفته‌ایم که انتخاب اعضای دولت حق رئیس‌جمهور است و شورای راهبری و کمیته‌ها نهاد مشورتی هستند». و با توجه به اعلام آقای ظریف در متن خود، اکثریت وزرای پیشنهادی شورای راهبری در فهرست آقای پزشکیان هستند و این شورا نیز دو هفته پیش به کار خود پایان داده بود؛ پس طبیعاً باید مواردی فراتر از آنچه نوشته شده است مطرح باشد. البته در چند مورد از فهرست پیشنهادی، همچنان ابهام و ایراد باقی است؛ ولی اگر ماجرا به همین موارد ختم می‌شود می‌بایست روشن‌تر اظهار شود، چون برای این موارد راه حل در دسترس است. نکته مهم‌تر مسئله قانون شرایط به کارگیری افراد در پست‌های مهم است که یکی از شرایط آن تابعیت داشتن فرزندان یا خانواده نامزد پست مذکور است. ایشان معتقدند این مورد مانع از حضور وی در پست معاونت راهبردی رئیس‌جمهور می‌شود و از این رو، تصمیم به کناره‌گیری را گرفته‌اند. هر چند در متن منتشره لفظ استعفا نیامده، ولی این برداشت می‌شود. در این مورد باید به دو نکته اشاره کرد. اول اینکه آیا هنگام صدور حکم هم از وجود چنین مسئله‌ای اطلاع داشته‌اند؟ اگر نه که خیلی عجیب است، و اگر بلی چرا در همان زمان مسئله طرح و حل نشده است؟ طبیعی است که اطلاع از آن وجود داشته و حتماً آقای پزشکیان راساً برای حل آن قبول مسئولیت کرده است و الا چنین حکمی را صادر نمی‌کرد. ۱۴

بیژن مقدم

روزنامه‌نگار و تحلیلگر سیاسی اصولگرا نوشته ظریف به ناامیدی مردم کمک کرده و رئیس‌جمهور را هم تضعیف می‌کند. ظریف در اظهارات گذشته خود تأکید کرده که کمیته‌ها جنبه مشورتی دارند و در انتها این رئیس‌جمهور است که وزرا را انتخاب می‌کند اما در حال حاضر اظهارات او به نحوی است که اینگونه برداشت می‌شود که چرا رئیس‌جمهور به نتایج کمیته‌ها بی‌اعتنایی کرده و دست به انتخاب دیگری زده است؟

نگاه هم‌میهن

غیبت ظریف

وفقدان مهم‌ترین حلقه

مهرداد خدیر
معاون سردبیر

در یادداشت کوتاه دکتر محمدجواد ظریف به قصد اظهار نارضایتی از فهرست نهایی کابینه پیشنهادی و بی‌توجهی به ۹ گزینه شوری راهبری از ۱۹ نفر، اگرچه از لفظ «استعفا» استفاده نشده اما آن را می‌توان به منزله کناره‌گیری از «معاونت راهبردی رئیس‌جمهوری» دانست و تا هنگام تحریر این نوشته در غروب دوشنبه خبری از واکنش آقای پزشکیان منتشر نشده است. شکی نیست که غیبت ظریف ضربه‌ای جبران‌ناپذیر بر بدنه اجتماعی رئیس‌جمهوری وارد می‌سازد. اگرچه همچنان قابل ترمیم است و امیدواریم با دل‌جویی و حتی یکی دو فقره تصحیح در فهرست وزیران پیشنهادی صورت‌پذیرد. آقای ظریف از خود به عنوان حلقه ارتباط دولت با جامعه مدنی یاد می‌کرد و مشخص نیست چنانچه قرار بر ادامه این وضعیت باشد اولاً تکلیف معاونت راهبردی ریاست جمهوری چه خواهد شد (و آیا به سرنوشت معاونت توسعه سیاسی در دولت اصلاحات دچار می‌شود) یا نه و ثانیاً ارتباط دولت با جامعه مدنی چگونه برقرار خواهد شد چرا که در غیاب این حلقه رئیس‌جمهوری غرقه در جلسات و در هزارتوی بوروکراسی و ناترازی در عرصه‌های گوناگون و دغدغه‌هایی چون تأمین بارانه نقدی و سازاد مصرف‌بازین بر تولید آن فرصتی برای پرداختن به اموری فراتر از موضوعات روزانه نخواهد داشت. اگر آن تصحیح صورت‌پذیرد و وجه اجتماعی وزارت کشور تقویت شود طبعاً بخشی از بار ارتباط را همین وزارتخانه بر دوش خواهد کشید و معاونت راهبردی که در این اصلاحیه بار دیگر با پایه‌گذار خود شناخته خواهد شد نیز فرادست آن بیشتر جنبه نمادین خواهد داشت. اگر این اتفاق رخ ندهد غیبت محمدجواد ظریف هم از حیث حقیقی و حیثیتی برای دولت و شخص پزشکیان زیان‌بار است و هم از منظر حقوقی، وجه حقیقی از منظر ویژگی‌های غیرقابل انکار شخصی است چندان که اگر آقای پزشکیان کمی قدرت مانور داشته به سبب توجه و تمرکز منتقدان بر ظریف بوده و از او خلاص شوند مادام که پزشکیان را با خود همراه و از شعارها و برنامه‌های اصلی - برچسب‌ها و طرح‌ها، رفع فیلترینگ، بازگرداندن استادان اخراجی و تنش‌زدایی با دنیا - دور نکنند دست‌بردار نیستند و دریا اگر یک روز چشم باز کند و ببیند آن پزشکیانی نیست که ۱۷ میلیون ایرانی به او دل بستند تا تغییری ایجاد کند. ۱۵

تام کروزر در مراسم اختتامیه المپیک پاریس/عکس: Gettyimages

سوال المپیک

مشعل بازی‌های پاریس در حالی دیروز خاموش شد که پرسش‌های جدی درباره نسبت ناسیونالیسم، جهان‌وطنی و مبانی فرهنگی ورزش به همراه داشت

گزارش فرهنگ ۱۴-۱۵